

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) č. 469/2014**ze dne 16. dubna 2014,****kterým se mění nařízení (ES) č. 2157/1999 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (ECB/1999/4)****(ECB/2014/18)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 132 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na články 34.3 a 19.1 tohoto statutu,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce ⁽¹⁾, a zejména na čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská centrální banka (ECB) uplatňuje nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 2157/1999 (ECB/1999/4) ⁽²⁾ při ukládání sankcí v různých oblastech své působnosti včetně provádění měnové politiky Unie, provozování platebních systémů a shromažďování statistických informací.
- (2) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽³⁾ opravňuje ECB ukládat úvěrovým institucím, nad nimiž vykonává dohled, správní peněžité sankce, poruší-li tyto instituce požadavek vyplývající z přímo použitelných právních předpisů Unie, a sankce v případě porušení nařízení či rozhodnutí ECB.
- (3) ECB přijala nařízení (EU) č. YYY/2014 (ECB/2014/17) ⁽⁴⁾, kterým podrobněji stanoví postupy, kterými se ECB, vnitrostátní příslušné orgány a vnitrostátní pověřené orgány řídí při plnění svých úkolů v oblasti dohledu podle nařízení (EU) č. 1024/2013. Nařízení (EU) č. YYY/2014 (ECB/2014/17) obsahuje ustanovení, která upravují postup ukládání správních sankcí ze strany ECB a vnitrostátních příslušných orgánů v oblasti dohledu.
- (4) V zájmu zavedení jednotného režimu ukládání sankcí ze strany ECB při plnění jejich úkolů v oblasti dohledu podle nařízení (EU) č. 1024/2013 a nařízení (EU) č. YYY/2014 (ECB/2014/17) přijala ECB doporučení ECB/2014/19 ⁽⁵⁾.
- (5) Nařízení (ES) č. 2157/1999 by mělo být zpřesněno v tom smyslu, že se použije pouze na ukládání sankcí ze strany ECB při plnění jejich úkolů v oblastech, které se netýkají dohledu, zatímco nařízení (EU) č. YYY/2014 (ECB/2014/17) se použije na ukládání správních sankcí ze strany ECB při plnění jejich úkolů v oblasti dohledu.
- (6) Při podrobnějším vymezení procesních pravidel, která se použijí na zahájení a provádění řízení o sankcích upraveného v nařízení (ES) č. 2532/98, by ECB měla vzít v úvahu stupeň přisnosti předpokládané sankce.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4.

⁽²⁾ Nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 2157/1999 ze dne 23. září 1999 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (ECB/1999/4) (Úř. věst. L 264, 12.10.1999, s. 21).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63)

⁽⁴⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. YYY/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁵⁾ Doporučení ECB/2014/19 ze dne 16. dubna 2014 k nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 2532/98 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce. Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

(7) Nařízení (ES) č. 2157/1999 je proto třeba příslušným způsobem změnit,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny

Nařízení (ES) č. 2157/1999 se mění takto:

1) Za článek 1 se vkládá nový článek 1a, který zní:

„Článek 1a

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje pouze na sankce, které může ECB uvalit při plnění svých úkolů v oblastech, které se netýkají dohledu. Nevztahuje se na správní sankce, které může ECB uvalit při plnění svých úkolů v oblasti dohledu.“

2) Za článek 1a se vkládá nový článek 1b, který zní:

„Článek 1b

Nezávislá vyšetřovací jednotka

1. Pro účely rozhodování, zda má být zahájeno řízení o sankcích podle článku 2 a uplatněny pravomoci vymezené v článku 3, zřídí ECB vnitřní nezávislou vyšetřovací jednotku (dále jen „vyšetřovací jednotka“) složenou z vyšetřujících úředníků, kteří své vyšetřovací funkce vykonávají nezávisle na Výkonné radě a Radě guvernérů a neúčastní se jednání Výkonné rady a Rady guvernérů.

2. Má-li ECB za to, že existuje důvod domnívat se, že dochází či došlo k jednomu či více porušením, postoupí se věc Výkonné radě.

3. Pokud Výkonná rada předpokládá, že by použitelná sankce mohla přesáhnout hranici uvedenou v čl. 10 odst. 1, nepoužije se zjednodušené řízení o sankcích upravené v článku 10 a Výkonná rada věc postoupí vyšetřovací jednotce. Vyšetřovací jednotka rozhodne, zda má být zahájeno řízení o sankcích.

4. Veškeré odkazy na ECB v člancích 2 až 4, čl. 5 odst. 1 až 3 a článku 6 se považují za odkazy na vyšetřovací jednotku ECB nebo v případech, kdy se použije zjednodušené řízení o sankcích podle článku 10, na Výkonnou radu.

5. Ustanoveními tohoto článku není dotčena pravomoc příslušné národní centrální banky zahájit řízení o sankcích a provést vyšetřování v souladu s tímto nařízením.“

3) V článku 2 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Proti stejnému podniku nesmí být na základě stejných skutečností zahájeno více než jedno řízení o sankcích. ECB ani příslušná národní centrální banka proto nepřijme žádné rozhodnutí o tom, zda zahájí řízení o sankcích, dokud se navzájem neinformují a nekonzultují.“

4) V článku 2 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Buď ECB, nebo případně příslušná národní centrální banka, jsou na základě žádosti oprávněny se navzájem podporovat a spolupracovat v řízení o sankcích, zejména předáváním informací, které jsou pokládány za relevantní.

V odstavcích 1 a 3 se zrušují následující slova: „Výkonná rada“.

5) Za článek 7 se vkládá nový článek 7a, který zní:

„Článek 7a

Předložení návrhu Výkonné radě

1. Pokud se vyšetřovací jednotka či případně příslušná národní centrální banka po ukončení řízení o sankcích domnívá, že by měla být příslušnému podniku uložena sankce, předloží Výkonné radě návrh, v němž stanoví, že se příslušný podnik dopustil porušení, a uvede výši sankce, která má být uložena.
2. Vyšetřovací jednotka či příslušná národní centrální banka založí svůj návrh jen na skutečnostech a námitkách, k nimž se příslušný podnik měl možnost vyjádřit.
3. Pokud se Výkonná rada domnívá, že spis předložený vyšetřovací jednotkou či příslušnou národní centrální bankou je neúplný, může jí spis vrátit spolu s odůvodněnou žádostí o dodatečné informace.
4. Pokud Výkonná rada na základě úplného spisu s návrhem vyšetřovací jednotky či příslušné národní centrální banky na uvalení sankce na příslušný podnik souhlasí, přijme rozhodnutí v souladu s návrhem předloženým vyšetřovací jednotkou či příslušnou národní centrální bankou.
5. Pokud se Výkonná rada na základě úplného spisu domnívá, že skutečnosti popsané v návrhu vyšetřovací jednotky či příslušné národní centrální banky nepředstavují dostatečný důkaz, že došlo porušení, může přijmout rozhodnutí, kterým případ ukončí.
6. Pokud Výkonná rada na základě úplného spisu souhlasí se závěrem, že se příslušný podnik dopustil porušení, tak je uvedeno v návrhu vyšetřovací jednotky či příslušné národní centrální banky, avšak nesouhlasí s navrhou sankcí, přijme rozhodnutí, v němž stanoví sankci, kterou považuje za přiměřenou.
7. Pokud Výkonná rada na základě úplného spisu nesouhlasí s návrhem vyšetřovací jednotky či příslušné národní centrální banky, ale dojde k závěru, že se příslušný podnik dopustil jiného porušení, anebo že k podání příslušného návrhu vyšetřovací jednotkou či příslušnou národní centrální bankou je dán jiný skutkový základ, písemně informuje příslušný podnik o svých zjištěních a o námitkách, které proti němu byly vzneseny.
8. Výkonná rada přijme rozhodnutí, kterým určí, zda se příslušný podnik dopustil porušení a případně jaká sankce na něj má být uvalena. Rozhodnutí přijatá Výkonnou radou se zakládají jen na skutečnostech a námitkách, k nimž se příslušný podnik měl možnost vyjádřit.“

Článek 2

Závěrečná ustanovení

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne .

Za Radu guvernérů ECB
prezident ECB
Mario DRAGHI